

Indenrigsministeren: Uden at have nogen Fuldmagt fra Rikshøjningerne drifter jeg mig dog til at besvare det af den ærede sidste Valer opkastede Spørgsmaal derhen, at naar man spørger dem, om de hellere ville betale 15,000 Rb. end Angenting, saa svare de: Helst Angenting; men naar man spørger dem, om de hellst ville betale 15,000 Rb. eller 30,000 Rb., saa ville de svare: Helst 15,000 Rb. Da de nu have erklæret sig villige til at give 30,000 Rb., er jeg fuldkommen overbevist om, at de ville være meget forgielde med at faae Bøstet nedsat til 15,000 Rb. Paa den anden Side forekommer det mig igjen at være en meget stor dybt drevet Nærslighed til den blotte logiske Formular, dersom den ærede Lands- thingsmand vil sige: Ja, naar Rikshøjningernes 15,000 Rb. ogsaa bleve strøgne, og de alene kom til at bidrage efter deres Hartkorn maaskee 100 Rb. — thi der er næsten ingen Rikshøjstads- jord der — af Amtets Trediedeel, saa vilde Amtet med Fornøielse bidrage sin Trediedeel, thi saa vilde det kun komme til at bære en Trediedeel af 155,000 Rb. eller i alt Fald af 155,000 Rb. ÷ 10,000 Rb. Jeg tvivler rigtignok meget paa, at Skatteherne paa Vol- land og Falster skulde være saa begejstrede for de logiske Formler, at de skulde blive fornær- mede over, at deres Bidrag nedsettes derved, at der tages 25,000 Rb. forlods fra den hele Udgift, hvoraf de skulde bære $\frac{1}{3}$, medens efter den ærede Landsthingsmands Fremstilling Bi- draget efter Hartkorn der vilde blive forhøjet, hvis de 15,000 Rb., som nu gaae forlods fra det Hele, saldt bort. Jeg troer altsaa, at jeg paany har godtgjort, at ligesaa vel, som man kan forsvare at fremstille Sagen efter en logisk Formel, ligesaa godt kan det forsvares at sige, at hvad der skaffes forlods, ligegyldigt fra hvem, regnes ikke til Udgift for dem, paa hvem Ud- giften fordeles; for alle Participanterne, ligesaa vel for Amtet som for Staten, bliver det, som skal fordeles, formindsket derved, at Noget gaaer forlods fra. Altsaa efter den ærede Lands- thingsmands eget Resonnement vil Amtet komme til at bære mere end nu, naar det ogsaa skal udrede sin Trediedeel af de 15,000 Rb., som gaae forlods fra.

Drejer: Dertil maa jeg blot gjøre to korte Bemærkninger. Den ene er, at Evnen til at udrede en Byrde berøer ofte ikke alene paa Bessaffenheden af Byrden i og for sig, men ogsaa paa Erkjendelsen hos den, der skal bære Byrden, at det, der forlanges, er billigt; den anden er, at ligesom Rikshøjningerne, naar der blev spurgt det, om det hellst vilde udrede 30,000 Rb. eller 15,000 Rb., vilde svare: 15,000 Rb., saaledes vilde naturligtvis ogsaa Amtet, naar der spurgtes det, om det hellst vilde udrede 20,000 Rb. eller 43,000 Rb., sige: Helst 20,000 Rb.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Sagens Overgang til anden Be- handling med 36 Stemmer.

Formanden: Med Hensyn til Ind- leveringen af Endringsforslag skal jeg gjøre den almindelige Bemærkning, at da Sagerne for den tilhøvedende Deel af Sessionen vilde blive foretagne, saavidt muligt med de Friste, der ere foreskrevne i Forretningsordenen, vil der ikke skee nogen særlig Indkaldelse af Endringsforslag, men de Herrer vilde i den Henseende behøve at rette sig efter Forretnings- ordenen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Eneſte Behandling af Forslag til Lov angaaende en forlængel Varighed af Loven af 12te Januar 1858 om Til- veiebringelsen af Sundhedsvedtægter m. m. (Tredie Behandling i Landstinget findes i Tidenden Sp. 145; Lovforslaget i Anh. A Sp. 1623, jøfr. Sp. 1097 og 1007).

Amtet Endringsforslag var fremkommet; Sagen i sin Heelhed sættes under Forhandling.

Justitsministeren: Jeg har ikke anseet de Tillæg, Lovforslaget har faaet i det andet Thing, nødvendige som Betingelse for, at de Sundhedsvedtægter, der ere stadfæstede i Gen- hold til Loven af 1858, skulde vedblive at være